

S knihou Vlci mezi vlky

Vlci, tajemná zvířata. Máme se jich bát? Jak žijí a co potřebují? O tom všem pojednává komiks Vlci, který představuje jeho redaktorka Eva Sedláčková a který osloví i zvědavé předškoláky.

Potkala jste někdy vlka? Jaké to bylo?

Ne, vlka jsem v životě nepotkala. Snad jenom ve snu! A to, pravda, nebylo příjemné setkání. Sama, v noci, v zimě, uprostřed hlubokého lesa, obklopená smečkou hladových vlků. Dodnes si pamatuju čurky studeného potu, které mi stékaly po zádech, a obrovský strach o život při pohledu do vlčích mord s vyčenřenými tesáky, jak se ke mně postupně přibližují. Naštěstí jsem se včas probudila! (směje se)

Vlkům se věnuje komiks, který jste připravovala k vydání. Dozvíme se z něj mnoho informací o životě vlků, o jejich zvyklostech. Našla jste v něm něco, co vás překvapilo?

Rozhodně. Vlastně mě překvapila spousta věcí – hlavně proto, že jsem toho o vlčích ve skutečnosti moc nevěděla.

Pokud chcete konkrétní zajímavost, tak třeba: kdybyste náhodou v přírodě potkali vlka, nejspíš před vámi vystrašeně uteče. Ale pokud na vás jakoby hledí z dálky a nehýbá se, je to pravděpodobně tím, že podle pachu ani zvuku nedokáže zjistit, co jste zač. A zrakem to nepozná. Neví totiž, na co se dívá. Vlčími smysly jsou především čich a sluch, vidí však rozostřeně. Navíc vlci rozeznávají jen modrou, šedou a žlutou barvu. V noci je jim jejich „špatný“ zrak naopak velkou pomocí. Dokážou se podle něj orientovat daleko lépe než člověk.

Ke všemu komiks Vlci nepojednává jen o vlčích, ale především o tom, jak se vlci ve volné přírodě pozorují a chrání. Mimo jiné za pomoci

moderních technologií, jako jsou GPS obojky nebo fotopasti. Jak takové technologie fungují a k čemu přesně se používají, je v knížce velmi podrobně popsáno a přitom velmi poutavě vysvětleno. Většina těchto informací pro mě byla úplně nová.

Mě tedy překvapilo, že komiks Vlci je vlastně reportáží a že nejde o pohádku. Nevadí to u knihy pro děti?

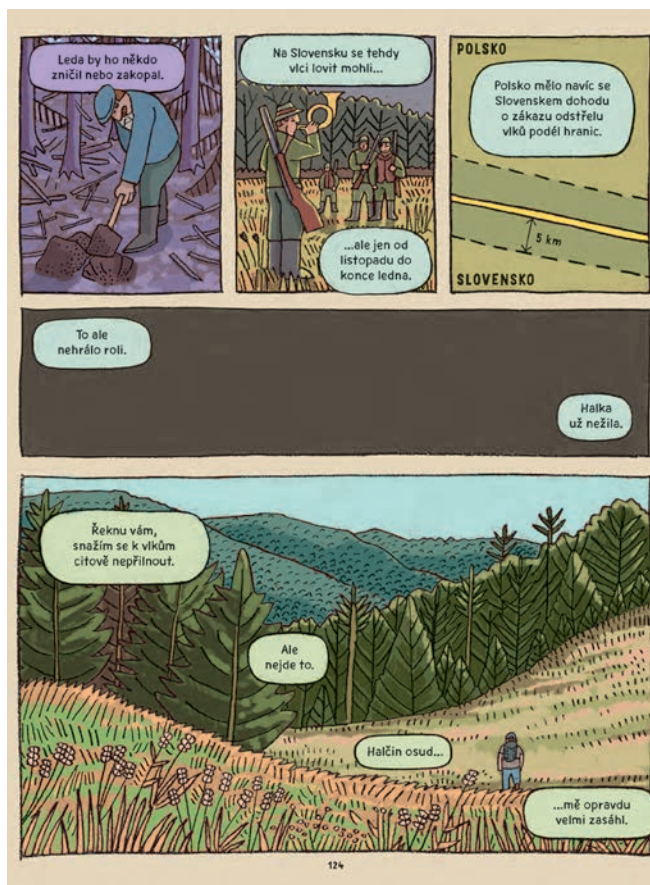
Podle mě právě naopak. Mám zkušenost, že děti oceňují faktografické knihy, ze kterých se mohou dozvídat, jaký je svět kolem nich a jak funguje. Ten skutečný svět. Jsou přirozeně zvědavé a tenhle komiks na tom staví. Zaujme od první stránky. Čtete a hned vás napadají další otázky: Proč? Jak? Zaručuji vám, že na ně tenhle napínavý komiks po pár stránkách sám odpoví. Je to přirozený proces poznávání, který je podle mě dětem vlastní. Jeden recenzent to perfektně vystihl: „*Namísto zprostředkovacího příběhu zvířátek na cestách Vlci nabízí pozorovací a informativní optiku, která je dramatická sama o sobě. Jde o dobrodružný proces poznávání – stopování, záchranných akcí i dohadů nad lesním děním na základě GPS dat a detailních znalostí.*“ Přesně! Dobrodružství poznávání. Tohle děti baví.

Právě pro děti zkoumavější je faktografie hodně zajímavá. A tady je poměrně podrobná. Pomáhal autorům nějaký vlkolog? Odborníkům na vlky se tak dozajista neříká, ale mohlo by, ne?

Vlkolog je prima označení! Tenhle by ovšem také musel být rysologem či medvěďologem. (směje se) Protože Michal Figura, který je spolu-autorem knížky, pracuje jako ochranář a zabývá se hlavně divokými šelmami. Kromě vlků právě také rysy či medvědy. Knížka zachycuje jeho osobní zkušenosti z terénu. Nic není vymyšlené, vše je co nejvěrněji zachyceno podle jeho vyprávění. Svůj podíl na obsahu mají také další členové polské ochranné organizace Vlk.

Moc se mi líbí, že se kniha zmiňuje o tom, jak se chovat, když v lese objevíme nějaké mládě. Co máme podle autorů udělat?

Nemělo by se odnášet z lesa. Ostatně to platí pro všechna zvířata z lesa. Nejlepší je mládě ponechat tam, kde je, a nesahat na ně. Aby se pro ně mohla matka vrátit. Pokud máte pocit, že je v nebezpečí, ideální je kontaktovat nejbližší záchranou stanici. Příběh o vlčátku Luně, které našli turisté na cestě, odnesli je z lesa a pak už se je (i přes veliké úsilí ochránců) nepodařilo vrátit do divoké přírody, patří pro mě

k nejsilnějším okamžikům knížky. Mládě si totiž snadno zvykne, že dostává potravu a pomoc od lidí, a přestane se jich tím pádem bát. Takové zvíře už nejde vrátit do volné přírody.

Pomohl vám komiks s lepším pochopením vlků, s porozuměním jejich biologií a životu?

Rozhodně! Měla jsem v hlavě jen dojmy, možná dokonce i zkraslené tím, že se těchto šelem podvědomě trochu bojím. Naštěstí se knížce podařilo dojmy zpřesnit a obavy rozptýlit, či spíš zkraslení nahradit realistickou představou o životě vlků.

Vlci se objevují v pohádkách, rčeních i pověstech. Sama mám moc ráda příběh dvojčat Romula a Rema, které odkojila vlčice. Oslovila nějaká vlčí pohádka nebo pověst také vás?

Ano, před lety jsme v Hostu vydali krásnou, dojemnou knížku *Prvorozený* amerického autora Tora Seidlera. Hrdinou je mladý vlk Lamar, který se vymyká představám rodičů a smečky o tom, jaký by měl být. A v dětství mě uhranul *Bílý tesák* Jacka Londona, i když tam je hrdinou kříženec vlka a psa.

Kniha *Vlci už je nějakou dobu na světě. Jak na ni děti reagují?*

Skvěle! A překvapivě i daleko mladší děti, než kterým je knížka určena. My počítáme s tím, že se bude líbit dětem tak od osmi let. Ale máme ohlasy, že komiks čtou rodiče i s předškoláky, a ti napjatě sledují osudy vlků v knížce, doptávají se, chtějí všechno vědět. Mám z toho velkou radost. ■

Mgr. Marie Těthalová
Foto archiv nakladatelství Host